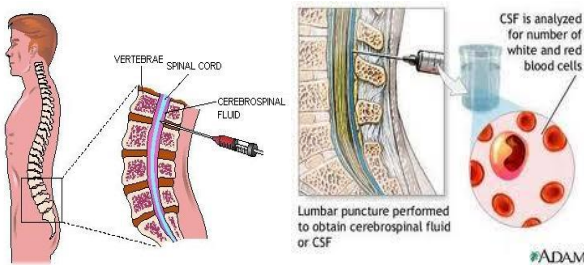

۲- گرفتن آب کمر از کانال نخاعی (LP)

درمان:

گیلن باره درمان قطعی ندارد اما راههایی وجود دارد که علائم را بهبود می بخشد:

الف) پلاسما فرزیس: دستگاهی به بدن شما وصل می شود که خون به درون آن کشیده می شود و آنتی بادی های حمله کننده به اعصاب بدینوسیله از خون جدا می شوند. این آنتی بادیها، پروتئین هایی هستند که در خون وجود دارند و باعث حمله به سیستم ایمنی بدن می شوند.

ب) IVIG (ایمنوگلوبولین درمانی): این دارو از جنس پروتئین است و سیستم ایمنی را در برابر حملات آنتی بادی های مهاجم محافظت می کند.

نشانه ها اغلب در عرض مدت کمی حدود چند روز یا چند هفته به قسمت های بالایی بدن کشیده می شود؛ بازوها و اندام فوقانی ضعیف و بی حس می شوند. گاهی اوقات ضعف آن قدر شدید است که شما اصلاً قادر به راه رفتن نیستید و همچنین ممکن است به فلجی کامل منجر شود.

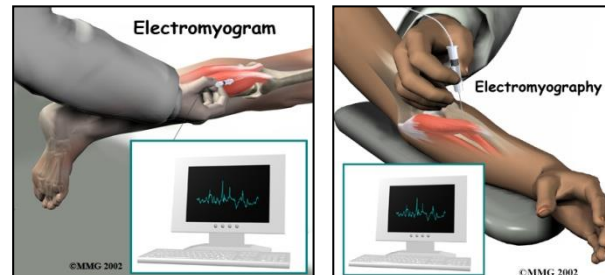

تشخیص:

آزمایش دقیق و قطعی برای تشخیص گیلن باره وجود ندارد اما تشخیص براساس علائم از جمله ضعف ماهیچه ها و ناتوانی در راه رفتن، آزمایشات و تاریخچه ی بیماری شما صورت می گیرد. پزشک یا پرستار از شما درباره علائم و نشانه ها می پرسد و شما را معاینه می کند.

آزمایشاتی که برای شما انجام می شود شامل:

۱- نوار عصب و عضله (EMG)

سندرم گیلن باره اختلال نادری است که در نتیجه حمله سیستم ایمنی بدن به اعصاب محیطی ایجاد می شود به دنبال این حمله احساس ضعف در ماهیچه ها، بی حسی، گزگز و گاهی اوقات فلجی دیده می شود.

علل و عوامل:

علت این بیماری هنوز به روشنی مشخص نیست ولی معمولاً بعد از یک عفونت ویروسی مانند سرماخوردگی یا عفونت کوکساکسی ویروس اتفاق می افتد همچنین بعد از عفونت با یک باکتری بعد از خوردن آب آلوده یا غذای نپخته (مخصوصاً مرغ و ماهی و ...) رخ دهد.

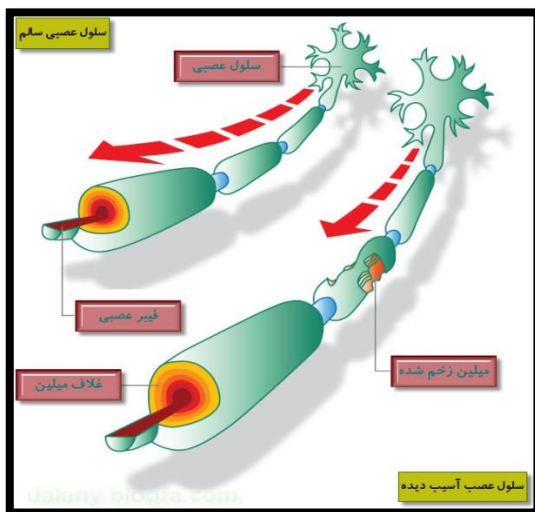
در بعضی موارد ممکن است علائم گیلن باره بعد از اعمال جراحی اتفاق بیفتد گاهی هم هیچ گونه عامل شناخته شده ای وجود ندارد اما در همه موارد ذکر شده به طور حتم اختلال در عملکرد سیستم ایمنی وجود دارد.

علائم و نشانه ها:

نشانه های گیلن باره معمولاً با بی حسی و ضعف در پاها شروع می شود (ممکن است شما احساس گزگز شدن داشته باشید).

سندرم گیلن باره

بیمارستان گلدیس شاهین شهر- واحد آموزش به بیمار

تهیه و تنظیم: صدیقه کمانی - سوپروایزر آموزش سلامت

زمستان ۱۴۰۴- کد پمفلت: AW 3- 06

مبتلا به گیلن باره بهبود می یابند اما ممکن است زمان زیادی طول بکشد. در اکثر افراد ضعف در طی ۳-۲ هفته بدتر شده و سپس شروع به بهتر شدن می کند و بعد از مدتی به طور کامل از بین می رود اگرچه بهبودی کامل ممکن است تا ۲ سال طول بکشد. بعضی از افراد تا ماهها ضعف دارند و در موارد کمی این ضعف تا سال ها باقی می ماند، بعضی دیگر هم هرگز قدرت عضلاتشان بر نمی گردد. گاهی اوقات این سندرم بعد از اولین حمله دوباره عود می کند.

نحوه مراقبت از خود:

- از مصرف سیگار و الکل خودداری کنید.
- با دقت توصیه های پزشک و پرستاران را دنبال کنید.
- داروی خود را درست و سر وقت مصرف کنید.
- اگر فیزیوتراپی می شوید به دقت ورزش های فیزیوتراپی را انجام دهید تا عضلاتتان دوباره انعطاف پذیر و قدرتمند شود.
- مشاوره با یک روانشناس به سازگار شدن شما با شرایط بیماری و کیفیت زندگی مطلوب کمک می کند.

منبع:

Guillain-barre syndrome available on

www.Nursingconsult.com

سایت بیمارستان: www.goldis.mui.ac.ir

برای این که تحت نظر باشید و امکان درمان علایم بیماری وجود داشته باشد، در بیمارستان بستری می شوید.

در موارد پیشرفته بیماری ممکن است شما قادر به خوردن از راه دهان نباشید، که برای شما لوله ی بینی - معدی می گذارند و از طریق لوله به شما غذا داده می شود. رژیم غذایی شما باید پرکالری و پر پروتئین باشد تا قدرت عضلاتی شما حفظ و بازسازی شود. ممکن است غذا با حجم کم و در دفعات زیاد برای شما تجویز شود.

در زمان بستری بودن در بیمارستان اگر ضعف عضلات تنفسی موجب تهویه نامناسب و اختلال تنفس در شما شود ممکن است به دستگاه تنفس مصنوعی نیاز پیدا کنید.

تا زمانی که در بیمارستان بستری هستید پزشک و پرستار به منظور جلوگیری از عوارض ناشی از بی حرکتی اقداماتی را برای شما انجام می دهند. ممکن است برای کمک به حفظ قدرت و انعطاف پذیری عضلاتتان فیزیوتراپی شوید.

علاوه بر موارد فوق از داروهای زیر برحسب نیاز و به منظور تسکین علایم استفاده می شود:

۱- به ندرت کورتون برای کاهش التهاب و تورم اعصاب تجویز می شود.

۲- سرکوب کننده ایمنی مانند آزارام یا سایتوکسان که در مرحله حاد بیماری تجویز می شود.

۳- مسکن ها و ضد درد ها مانند آسپیرین

۴- سایر داروها مانند کاربامازپین

پیش آگهی:

این بیماری سه مرحله حاد، نقاهت و بهبودی دارد. معمولاً افراد